

Intervju s predsednikom upravnega odbora „Induplati“ tov. Češnikom

23. oktobra 1953 mi je na stavljena vprašanja iz življenja v Induplati odgovoril predsednik tov. Češnik naslednje:

Vprašanje: Med nekaterimi delavci v našem podjetju je razširjeno mnenje, da gospodarita v podjetju samo uprava in upravni odbor. Ali je to točno in kaj je z delavskim svetom?

Odgovor: Delavski svet zaseda redno vsak mesec, vendar pa se člani delavskega sveta premalo zanimajo za svoje delo in pri večini ne opažamo one živahnosti in diskutivnosti, katero bi želeli imeti od istih. Enako ni na masovnih sestankih potrebnih predlogov in stvarnih debat, kar je znak, da se vsi premalo poglobljamo v gospodarska vprašanja in posledica tega je, da se razpravlja in obrekuje za kulisami. Uprava želi kritike na vseh sestankih, kar pa v pravilni obliki do sedaj ni bilo. Tovariši direktor osebno želi kar največ sodelovanja od vseh članov delavskega sveta in upravnega odbora ter ostalih delavcev in nameščencev. Kadar se s strani uprave ali upravnega odbora sprejme kakršen koli sklep brez sodelovanja ostalih, so temu krivi delavci sami, ker so premalo zainteresirani na upravljanju podjetja ali pa sploh nič.

Vprašanje: Kakšni so izgledi za nabavo Gill strojev, o katerih je že dalj časa govora in o čemer smo tudi v našem listu že pisali?

Odgovor: Gill stroji za predilnico so že naročeni in bodo za obratovanje v naši predilnici pripravljeni v jeseni 1954.

Vprašanje: Kako je z nabavo lanenega in konopljenega vlakna za potrebe naše predilnice in tkalnice?

Odgovor: Lanenega vlakna iz domačih terilnic ne bo v veliki količini na razpolago niti letos niti prihodnje leto. Lan bo treba uvoziti, za kar se je uprava že obrnila na merodajne forume. Konopljenega vlakna bo pa v dovoljni količini, ker je bila letošnja letina v Jugoslaviji dobra po količini in kvaliteti.

Vprašanje: Obrazložite nam situacijo podjetja s tehnične strani, ozirajoč se na stroje, delavstvo in mojstrski kader?

Odgovor: Situacija podjetja je zadovoljiva, vendar bi se dalo reči za vsa delovna mesta, da se še vedno premalo pazi na fazo dela (na izdelavo izdelka) in povsod se stroji premalo negujejo. Lahko bi s popravilom manjših napak preprečili večje okvare. Zelja mojstrov v tkalnici je, da bi pomočniki pregledali vsak stroj takrat, ko je prazen, kajti takrat je pregled najlažji in najboljši in popravilo najbolj učinkovito. Večletna želja po pospravljanju praznih valjev se je prav pred kratkim tudi izpolnila in upajmo, da bo pri tem odslej ostalo. Pomočnikom tkalskih mojstrov pa polagamo na srce, da po delu pospravijo za seboj svoje orodje, da ne bo treba tega delati mojstrom med tem ko oni sami (pomočniki) v tem času že korakajo lepo počesani proti vratarju domov.

Vprašanje: Povejte nam kaj o gospodarsko finančnem stanju podjetja v številni prodajo in konkurenco?

Odgovor: Finančno podjetje točasno ne stoji slabo, v slučaju pa, da se prodaja naših izdelkov ne bo povečala, bi se lahko zgodilo, da bi prišli v težkoče, kar bi imelo za posledico samo 80 % izplačilo mesečnih prejemkov, to je mezd in plač.

Prodaja trenutno ne gre iz večjih razlogov, tako so sedaj tako imenovani mrtvi meseci, to je čas, ko ni povpraševanja po izdelkih Induplati, nadalje je v veliki meri kriva atmosfera vojne psihoze, katero so ustvarili sovražniki naše države in so posamezniki v neutemeljeni bojazni pričeli nakupovati živila ter tako potrošili večino svojega denarja ter je tako stanje negativno vplivalo na tekstil in kot zadnje dejstvo, katero bom navedel, je, da naši izdelki še vedno niso na zahtevani kvalitetni višini, čemur so krivi posamezniki, ki se še vedno premalo zalagajo in zavedajo odgovornosti do skupnosti, da bi bili izdelki Induplati res brezhibni.

Vprašanje: Kdo in kdaj pojde kdo na specializacijo za predilstvo oziroma tkalstvo v inozemstvo?

Odgovor: Doslej je samo sklenjeno, da se v prihodnjem letu odpošlje dva tehnika na specializacijo v inozemstvo (Induplati je z namembnimi podjetji že tozadevno v dogovoru), vendar do sedaj še nismo dokončno določili, kdo pojde in kdaj pojde.

Vprašanje: Kaj nam lahko poveste o zaščitnih merah in obrambnih sposobnostih oddelkov PAZ-a v našem oddelku?

Odgovor: V našem podjetju je urejena protivijsionska zaščita. Tako imamo formacijo dveh ženskih gasilskih čet, ekipo bolničarjev, oddelek protiplinske zaščite ter tehnično in varnostno četo. Vsi ti oddelki so podrejeni štabu PAZ-a ter točasno aktivno vadijo in lahko trdimo, da so že sposobni nastopiti v potrebnem trenutku. Edini oddelek, kateri še ni do kraja izurjen, je tehnični, kateri pa ima od vseh naštetih najtežjo in najodgovornejšo nalogo. Za celotno organizacijo PAZ-a bi pa bilo primerno, da bi izvedli enkrat praktične vaje, kjer bi se lahko prepričali o sposobnosti teh oddelkov ter se na še izvršenih napakah učili, da napak v resnih primerih ne bi bilo.

S strani uprave je pa že izdan nalog za izdelavo zategnitvenih zaves za vsa okna našega podjetja, na čemur se tudi že dela in je nekaj posameznih faz tega dela že gotovih.

Upajmo, da PAZ-u ne bo treba aktivno nastopati, toda če bo naše državno vodstvo uvidelo, da je treba svoje pravice braniti z orožjem, potem bomo to kot en moč storili tudi mi. Mi smo pripravljeni!

Za odgovore se tov. predsedniku upravnega odbora najlepše zahvaljujem in upam, da bo večina uvidela potrebo po resničnem sodelovanju pri upravljanju podjetja ter prišla končno do zaključka, da je le v skupnosti moč!

Vtisi z jubilejne proslave

Proslava 50-letnega obstoja tovarne in triletnice samoupravljanja po delovnem kolektivu je bila za nas vse svečan praznik. Brez izjeme smo lahko ugotovili, da je vsak član kolektiva s posebno vneto in skrbno sodeloval na pripravah za to proslavo. Sindikalna podružnica, ki je vodila vsa pripravljala dela, je pokazala veliko organizacijsko sposobnost. Zainteresiran je bil vsak član kolektiva, da bo tovarna na zunaj in na znotraj v svečanem razpoloženju.

Ze sam pogled na tovarno je mimoidečega opozoril, da je zaustavil korak in se vprašal, kaj le neki pripravljajo v tem podjetju. Letnici 1925—1953 na vhodnih vratih in številka 50 nad predilnico so molče odgovorile, da je minilo 50 let, kar je bil izdelan prvi meter tkanine. No in če se je ta popotnik še malo bolj poglobil v namen tega slavlja, je moral priznati, da slavi kolektiv praznik, ki je posvečen delu. V knjigi, kjer je opisana zgodovina in razvoj podjetja, beremo že na prvih straneh, da je 50 let razmeroma kratka doba in kar je na proslavi tov. direktor v svojem govoru tudi ponovil. Doba je kratka, mi smo pa v tem času doživeli toliko zmag in uspehov, da je bilo vredno posvetiti 1 dan delu v čast. Obenem smo počastili tudi 11 jubilarov, ki so že od prvga dne oziroma 50 let nepretrgoma na delu v podjetju.

Ko pišem te vtise s proslave, vidim pred seboj vnanost in notranje prostore tovarne. Povsod so vidni znaki praznika, povsod red in čistoča, vse je pospravljeno in vsaka stvar je na svojem mestu. Glavna vhodna cesta je posuta z belim peskom, vmes so rdeče prepleskani drogovi s cvetjem v vrhu. Nekateri so jo celo imenovali, kakor ceste v velikih mestih, »boulevard«. Ravnotako je posuto dvorišče tovarne. In res je imel človek posebno zvečer občutek, da se nahaja nekje drugje in ne v teh malih Jaršah, ko je bila cesta razsvetljena z nešteti žarnicami. Nikjer ni bilo videti tiste navlake, ki se rada iz malomarnosti ali nehoti nabira po kotih. In tako je dvorišče izgledalo še enkrat tako veliko kot smo ga sicer navajeni. Pred vhodi v obratne prostore so bile nameščene lične zastavice, ki so postale kasneje plen mladine in katere še danes vidimo v bližnji in daljni okolici na dvokolesih in otroških vozičkih. Mladina je prevzela vlogo, da dela reklamo za naše podjetje in prav je tako, saj delamo tudi za nje. Stroji po obratih so bili skrbno pri-

pravljani za sprejem gostov. Pri urejevanju obratnih prostorov smo mogli opaziti mnogo lastne iniciative delavcev in nameščencev in kar je treba posebej poudariti, brez pritiska ali posebnih direktiv »od zgoraj«. Vsi prostori so bili primerno očiščeni, nekateri celo pomiti. Vsak delavec je očistil svoj stroj in vse, kar spada zraven. Pri ogledu tovarne nismo več videli razmetanih strojnih delov pod strojem ali zraven njih, rezervni valji so bili zloženi, košare za odpadke na svojih mestih itd. V takem prostoru dobi človek vtis, da je tu le nekdo, ki z ljubeznijo skrbi za svoj stroj in ostale naprave, da si hoče delovne prostore tako urediti, da se bo preko dneva rad zadrževal v njih. Priznati moramo, da smo v teh letih po vojni dosegli velik napredek v odnosu do zaupane nam družbene lastnine, kar pa je zopet zaslugi pravilne vzgoje po naših organizacijah v podjetju. Prepričan sem, da je vsak član kolektiva ponosen na priznanje, ki so ga izrazili gostje pri ogledu tovarne in razstave naših proizvodov. Gostje niso štedili s čestitkami ob dvojnem jubileju in ob doseženih uspehih. Se več, želeli so nam še večjih uspehov za bodoče; a da bomo to dosegli, je seveda odvisno od nas samih. Sredstva, s katerimi to lahko dosežemo, so nam na razpolago. Proizvodna sredstva so v naših rokah, imamo dvorano za kulturno izživljanje, dovolj prostora za igranje športa. Ob proslavi smo imeli zopet priložnost videti, da se člani kolektiva udeležujejo tudi v dramatici, folklori in petju. Posebno močan in enoten je pevski zbor, ki obeta še lep napredek. Tudi kultura je človeku potrebna in danes, ko je vsakemu odprta pot do nje, da si z malenkostnimi žrtvami razširi svoje splošno obzorje in poživi družabno življenje, ne bi smelo biti člana med nami, ki se ne bi udeleževal v eni izmed sekcij naših društev. Akademija, ki je bila prirejena kot zaključek proslave, je pokazala uspehe, dosežene po osvoboditvi, posebno pa še odkar je začel »Partizan«.

Ob zaključku naj poudarim še enkrat, da je bila proslava praznik, kakršnega podjetje še ni imelo in katerega se bomo ob prihodnjem jubileju spet spomnili, ko bomo prebirali zgodovino našega dela. Kakor smo z zavestjo delali za lepšo in svečanejšo proslavo, tako delajmo tudi v bodoče za uspešnejši razvoj našega socialističnega podjetja — pa nam bodo gostje spet lahko čestitali k novim uspehom.

R. F.

Kupili in prodali bomo avtomobil

V sredo, dne 7. oktobra 1953, je upravni odbor podjetja skupno z našimi avtostrokovnjaki razpravljalo o stanju našega avtoparka ter dokončno rešil že nekajkrat načeto vprašanje glede nabave novega tovornega avtomobila in novega osebnega avtomobila.

Razprave o gornjem vprašanju so se udeležili tudi šef našega finančnega vodstva, nadalje komercialni in sekretar podjetja. Tovariš direktor je zbranim obrazložil namen sestanka, jim orisal že več ali manj znano situacijo o stanju našega avtoparka ter apeliral na navzoče, da podajo svoja mnenja na debato. Dejstvo je, da je delavski svet že potrdil finančni plan izdatkov za gospodarsko leto 1953 ter je v istem najti postavke za nabavo novega tovornega avtomobila in novega osebnega avtomobila. Sedanje stanje naših avtomobilov je zelo kritično in so se navzoči v pogledu nujnosti nabave novih vozil s predlogom strinjali. Debata se je zatorej razvijala samo okoli vprašanja, kakšne avtomobile naj se kupi. Na osnovi izkušenj se je predlagalo, da se nabavi večji voz kot je dosedanji, kateri bi služil zahtevam podjetja in bil istočasno primeren za naše cestne razmere. Iz predloženih prospektov se je izbral 5 tonski kamion znamke OM. Vozilo je solidne izdelave, cena odgovarja, je lepe oblike in rentabilno. Mnenje, da bi se nabavilo 3,5 tonski kamion, se je zavrnilo z motivacijo, da se bo za manjše oziroma za lažje tovore preuredil sedanji BMV v poltovorni avto in bo podjetje tako razpolagalo tudi s takim vozilom. Sklep

predloga je torej: nabavi se nov tovorni avtomobil znamke OM z nosilnostjo 5 ton.

Nadalje je tovariš direktor predlagal nabavo novega osebnega avtomobila, kajti sedanji niti najmanj ne odgovarja zahtevam in nikakor ne prezentira naše podjetje. Predlog je bil soglasno sprejet ter se je kakor v prvem slučaju tudi pri tem vprašanju razvijala debata okoli vprašanja, kakšen avto naj se kupi. Vsekakor je bila tu odločitev težja, kajti tovorni avto je za nestrokovnjaka samo avto, medtem ko sleherni človek oceni osebni avto tudi po lepoti oblike. Iz predloženih prospektov je bilo razvidno, da je najrentabilnejši voz za naše potrebe avto znamke Olympia, štiri sedežni, moderne izdelave in solidno grajen. Cena predlaganega voza je 3,5 milijona dinarjev, kar odgovarja našim finančnim zmogljivostim.

Udeleženci tega sestanka so se nadalje zedinili, da se proda sedanji tovorni avto znamke Ford, vendar ne takoj, da bo trenutno še na razpolago za prevoz drv za potrebe našega delavstva. Predlog je bil soglasno sprejet. Tudi že omenjeni predlog o prekonstrukciji osebnega avtomobila v poltovornega je bil soglasno sprejet.

S tem je bil dnevni red izčrpan in so se udeleženci razšli, upajmo pa, da bodo svoje sklepe znali pravilno tolmačiti med ostale delavce tudi sami, kajti le z množičnostjo in ob sodelovanju nas vseh bo vodstvo podjetja resnično v naših rokah.

Otmár

Kako gradimo kočo na Mali Planini?

Aprila meseca letošnjega leta smo se odločili, da sprožimo idejo o postavitvi planinske kočice na Mali planini. Glavni organizator in vodja priprave je bil tov. Gorenc Tone, kateri je iznesel stvar pred upravni odbor Partizana Jarše in dosegel s pravilno obrazložitvijo soglasnost uprave Partizana, da se pristopi k podrobnejši obdelavi predlagane ideje.

Partizan Jarše je napravil vlogo na podjetje Induplati za finančno podporo (brez katere bi se ne dal uresničiti še tako lepo zamišljen načrt), na katero sta delavski svet in upravni odbor Induplati pritrtilno odgovorila ter odobrila znesek za izgotovitev kočice. Partizan Jarše je nato izvolil iz vrst planincev gradbeni odbor, in sicer tovariše Antona Gorenc, ing. Jankota Smodiša, Jožeta Gerkmana, Venčeslava Perka, Srečota Berganta in mene. Ta gradbeni odbor je naročil ekipi Gorenc, Bergant in Lipovšek, da izbere primeren kraj, kateri bo odgovaljal zahtevam naših želja. Upam si trditi, da se nam je to posrečilo in so bili do sedaj vsi, ki so videli mesto za kočico, z izbiro nadvse zadovoljni.

Takoj za tem smo dali v izdelavo načrt, katerega je izdelal tov. Mirko Gregorčič. Načrt je izdelan tako, da bo prostora v koči za 25 oseb. Vhod je iz jugovzhodne strani, nato se pride v predsobo in iz te v dnevno sobo, v sklopu katere je brez vmesne predelave še kotiček za kuhanje s štedilnikom. Iz dnevne sobe se pride po stopnicah v gornje prostore, kjer bo skupno ležišče. Dnevna soba bo osvetljena skozi dvoje oken na južni strani. Iz skupnega ležišča pa se pride na balkon, ki je nad vhodom v kočico.

Za pričetek gradnje je bilo potrebno dobiti potrebna gradbena dovoljenja od občine Kamniška Bistrica in okraja Ljubljana-okolica ter dovoljenje za sečnjo lesa. Kupili smo tudi 200 m² zemlje od občine Kamniška Bistrica ter se pod poveljstvom tov. Gorenc podali na gradnjo. Bilo je treba napraviti nekaj pogodb za izkop zemlje, za betoniranje temeljev, za izdelavo skodelj za pokritje kočice in drugega. Takoj smo naleteli na nepričakovane težkoče ter bili primorani pričeti gradnjo z lastno delovno silo. Konec avgusta se je napotil tovariš Gorenc v planino s šestimi drugimi tovariši in pričel z izkopom. Delo je napredovalo nepričakovano hitro ter so bili s to brigado 12. septembra vsi temelji zabetonirani. Pričetek je bil uspešno premagan in delo je potem šlo že lažje naprej. Mož, ki je prevzel izdelavo skodelj ima tudi že precejšnjo pogodbeno količino gotovih, gradbeni les je podrt in stesan ter delavci od ponedeljka 21. septembra dalje že postavljajo stene naše bodoče kočice in če nam bo vreme naklonjeno, bo kočica do pričetka zime gotova.

Posebno bom omenil za konec še, da je sedaj prevzelo gradnjo kočice podjetje Induplati ter bo to dom za celotni kolektiv. Sigurno bo imelo naše delavstvo od tega doma več koristi kakor od že skoro pozabljenega poreškega doma. Apeliram zatorej na celotni kolektiv, da moralno podpre gradnjo in izgradnjo kočice na Mali planini, katera bo vsakemu od nas sigurno v ponos.

Zadnje vesti: Otvoritev kočice na planini bo 29. novembra 1953.

Otmar

Kaj vse lahko storimo za boljšo kvaliteto preje?

To bodi stalna rubrika Konoplana, katera naj bi seznanila delavke in delavce v predpreditnici z napakami, ki jih delamo, kakšne so njene posledice in kako se lahko izognemo njihovim kvarnim vplivom na kakovost preje.

Potrebno je, da se dodobra spoznamo s tehnološkim procesom in da postanemo mojstri svojega dela. Da bomo to dosegli, je potrebno sodelovanje nas vseh, kajti samo inštrukcija dela od posameznika do posameznika je dolgotrajna. Dolžnost vsakega je, da pomaga izpopolniti vrzeli in zato naj se oglašaja vsak v tej rubriki — bodisi v vprašanji, ali s pojasnili, ker le s skupnim prizadevanjem bomo lahko reševali naloge, ki so pred nas postavljene: »vse za dvig kvalitete!«

Nekaj o raztezalnih valjčkih

Velik problem predpreditnice izmed neštetihi so leseni, raztezalni valjčki raztezalk, predpreditnih in gill strojev. Ne bomo razpravljali o tem, kakšen naj bi bil les v te svrhe in njegovi pripravi za kvaliteto dobre valjčke. Ta članek ima namen podučiti delavke pri strojih, kako naj ravnaajo z njimi, da bodo služili čim boljše in ostali uporabni čim dalj časa, kar dosežemo s pravilnim uravnavanjem obtežitve. Oni služijo kot zgornji raztezalni valjčki in močno vplivajo na pravilen razteg. V prvi vrsti bi morali biti gladki brez vsakih vdolbin in zarez, fiksno pritrjeni na svojo os, ker sicer poskakujejo in neenakomerno upenjajo vlakna traku, ki priteka do njih v grebenih. To že pomeni neenakomeren razteg in imamo v traku, ki ga odvajajo, debelejša in tanjša mesta. Neenakomernosti v traku se lahko izravnajo z naslednjim dvojenjem, kar pa ni nujno in je enaka možnost, da se še stopnjujejo. Preja, izdelana iz takšnega traku, bo kvaliteto zelo slaba in ne bo mogla služiti svojim namenom. Zgornji raztezalni valjčki nimajo svojega lastnega pogona, temveč se vrtijo v sojemu s spodnjim raztezalnim valjčkom. Da dosežemo sojem, moramo zgornji valjček dovolj obtežiti. Obtežen pa mora biti tudi zato, da lahko čvrsto vpenja trak in ga razteza. Iz zgornjega lahko pravilno sklepamo: čim večja bo obtežitev valjčka, tem boljše bo raztezanje, ker bodo vlakna dobro vpeta in tudi zgornji valjček ne bo zaostajal za spodnjim. To je teoretično popolnoma pravilno. V praksi pa je nekoliko drugače.

Obtežbo lahko stopnjujemo le do gotove meje. To pa zato, ker so zgornji valjčki v ležajih in nam z obtežbo raste tudi trenje v njih, ki zavira njihov pravilni tek. Ker so valjčki leseni in na nekaterih strojih precej tanki, se moramo zavedati, da prevelike obtežbe ne bodo vzdržali dolgo, spokali bodo ali pa dobili vdolbine od spodnjega kovinskega valjčka. Iz tega sledi, da moramo poiskati ono najnižjo obtežitev zgornjih valjčkov, ki bo še omogočala pravilno raztezanje. Tega naj se zaveda vsaka delavka v predpreditnici in se po tem ravna pri obteževanju valjčkov.

Potem se dogajajo tudi razne druge napake pri nameščanju valjčkov. Marsikatera delavka privija utež samo po občutku, ne da bi pogledala pod stroj, koliko se je dvignila ročica, na kateri je utež v vodilcu, ki omejuje gibanje ročice navzgor in navzdol. Če pride ročica do vrha vodilca, ne more več prosto nihati navzgor in s tem se tudi valjček ne more pridvigniti, če v pne debelejši trak kot navadno. Tu nastane velika sila. Trak, ki je že tako tanek in se ne more bolj sploščiti med raztezalnimi valjčki in tudi valjček se ne more pridvigniti. Vsekakor mora tu nekaj popustiti. Navadno je to valjček, ki dobi vtisk ali pa kar počti, če je sila le prevelika. V takih slučajih zelo trpe tudi ležaji, ki se začno greti, kakor tudi elektromotor. Zaradi tega moramo biti vedno zelo pozorni na ročice z utežmi, da bodo vedno na sredini vodilca in bodo lahko prosto nihale navzgor in navzdol. Še boljše je, če so malo nižje od sredine.

V zvezi z valjčki in njihovo obtežitvijo bi omenil še nekaj. Vsak valjček je mogoče raztežiti s tem, da dvignemo ročico in na levi strani vodilca je ležišče, v katerega ročico zatakemo. Pri nekaterih strojih je tudi naprava, s katero lahko dvignemo vse ročice z utežmi naenkrat in s tem razbremenimo vse zgornje raztezalne valjčke. To moramo storiti vedno, kadar stroj ustavimo za več ur, ali celo nekaj dni. Potrebno je zaradi tega, ker se zgornji leseni valjčki, na mestu kjer pritiskajo na spodnji valjček, vtisnejo in postanejo s tem neuporabni. Kjer je obtežba večja, lahko tudi počijo. To mora vsaka delavka vedeti in vedno tudi raztežiti, kadar ustavi stroj za daljši čas, posebno v soboto, ko gre zadnja izmena domov.

N.

DELO »PARTIZANA« V BLIŽAJOČI SE ZIMSKI SEZONI

Poletje je za nami, zopet se bližajo hladni in deževni jesenski dnevi. Tudi delo »Partizana« se s tem spremeni. Naši fizikulturniki se bodo vrnili na redno delo v telovadnici. Gotovo vas bo zanimalo, da se v oktobru prične redna telovadba za člane, ki jo je prevzel tov. Karel Hočevar. Poživeti pa je treba tudi pionirsko telovadbo, ki je v zadnjem času precej popustila in to deloma po krivdi vaditeljev samih. Skrbeti moramo, da bodo ure, ki jih mladina prebije v telovadnici, res zanimive in koristne tako vzgojno kot telesno. Ni dovolj, da se pionirji zberejo in tam nekaj časa skacejo, ampak mora biti telovadba res telesno razgibalna in obenem mora vzgojiti našega pionirja v discipliniranega in svojih dolžnosti in pravic zavedajočega se mladega državljanca. Da bo pa mladina enkrat res razumela, da je to potrebno in da mora tako biti, bo spoznala predvsem na vzgladu svojih vaditeljev v telovadnici. Zato bi bilo potrebno, da se vaditelji svojih dolžnosti zavedajo in da v redu izpolnjujejo sklepe načelstva in upravnega odbora društva. Upravni odbor se zaveda, da niso vsi pogoji pri nas najboljši, vendar skuša nedostatke v okviru danih možnosti čimbolj odstraniti.

V oktobru bo društvo organiziralo še eno množično športno tekmovanje in predvidoma tudi namizno-teniški turnir za prvenstvo društva.

Prosveta žal letos ne bo imela še urejenega odra vsled nerazumljive počasnosti Okrajnega biroja za projektiranje, ki je sicer načrte v »rekordnem« času 8 mesecev izdelal, ni pa še utegnil napraviti predračuna. Kdor dela na našem odru, ta ve, koliko nedostatkov in pomanjkljivosti ima in tudi ve, kako težko čakamo ureditve odra. Vendar bo dramatska sekcija naštudirala novo igro. Prav tako bo skušala organizirati posete opere, drame ali drugih odrov v Ljubljani. Misliti pa mora tudi na bližajoči se 29. november, da pripravi program proslave obletnice ustanovitve socialistične Jugoslavije.

Več sreče bodo letos imeli planinci in smučarji, saj so vsi izgledi, da bo še pred zimo dograjena koča na Mali planini, ki bo našim članom nudila prijeten dom na naših planinah.

Pevski zbor bo redno nadaljeval s svojimi vajami in predvidoma kmalu naštudiral nov koncert — ima pa namen v oktobru gostovati v Litiji in s tem vrniti litijskim pevcem obisk.

Upravni odbor društva izreka tem potom tudi pohvalo vsem društvenim članom, ki so požrtvovalno pomagali na kakršen koli način ob izvedbi in organizaciji proslave 50-letnice podjetja.

J. F.

KRATKE RESNICE

Ona žena, ki je dovolj pametna, da vpraša moža za nasvet, je redkokdaj tako neumna, da bi ta nasvet upoštevala.

Na vprašanje: »Ste bili že kdaj v zaporu?« je napisal: »Ne.« in na naslednje vprašanje: »Vzrok?« je napisal: »Me niso nikoli ujeli.«

Z žensko, ki nosi živopisano obleko, izzivajoč klobuk in je po obrazu pestro ter sveže popleskana, se moški nerad pokaže na ulici. Raje gre v mesto z žensko, ki nosi navaden in nevpadljiv kostum, enostavno čepico ter nato ves večer strmi k sosednji mizi, kjer sedi ženska, ki nosi živopisano obleko, izzivajoč klobuk in je po obrazu pestro ter sveže prepleškana.

Rekla je... rekel je...

...izčrpani gostitelj pri slovesu v pozni zimski noči svojemu gostu: »Seveda, seveda se moramo kmalu videti. Želim Vam res prijetno poletje.«

...neka žena policistu, kateri jo je hotel zaradi prehitre vožnje kaznovati: »Toda gospod stražmojster, saj vendar nisem mogla takoj ustaviti, ko ste pa Vi tako hitro za menoj vozili.«

...neka objokana žena svojemu možu: »Že nekaj tednov Ti govorim, da mi ne smeš ničesar podariti za rojstni dan — in Ti si kljub temu pozabil prinesiti mi nekaj za rojstni dan.«

...apotekar nekemu kupcu: »Rumene tablete vzemite, če Vam bo zaradi roza tablet slabo. Roza tablete morate vzeti, če bi na rdeče tablete slabo reagirali in rdeče tablete so proti Vašemu prehladu.«

...neka žena v zdravniški čakalnici: »Mnogo bolje se že počutim od trenutka, ko je doktor ugotovil, da mi res nekaj manjka.«

...personalnemu šefu neka zelo lepa dama: »Oh, najbrže sem Vam dala napačen list. Tu sem namreč v kopalni obleki in to tule so moja spričevala.«

...svoji ženi mož pri pomivanju posode: »Tu je še nekaj ostankov. Naj jih zrjem sedaj proč ali naj jih spravim v shrambo, da jih boš ti lahko drugi teden proč zagnala.«

VESELA KRONIKA

Zaradi enakopravnosti se bomo v rubriki vesela kronika našega lista oglašale odslej tudi me ženske. Dvoje dejstev nas je pripravilo do tega koraka, prvič, da poživimo pestri del našega glasila in drugič, da bo imel Pepe par.

Ne zamerite nam, da bomo prešle takoj na aktualnosti in je uvod s tem zaključen.

V septembru so se med nas vrnili naši ostrizeni miljenčki, kar pa nas dekleta ni motilo in so se jih posamezne kar dobro oklenile, kako ne vem, morda za tiste lase, kateri so jim že zrasli v času po tistem zadnjem povelju šišanje.

Tone se je tudi vrnil s planin s svojo četo. Ranjen ni bil nihče, kakor je poročal Pepe, le Mav je šel zaradi zdravja v bolnišnico.

Našim abonentom sporočamo, da se naj pri tovarišu Sešku prijavi vsi oni, ki so se naveličali jesti vsak dan zrezke, jim bomo me kuhale po želji.

Naš stari bo jeseni kandidiral, so pravile ženske na provizoriju, pa sem se malo pozanimala, pa ni res. Stari si je ogledal napredovanje gradbenih del na samskem domu in se s posamezniki bolj glasno razgovarjal, ni pa imel nikakega volilnega govora. Njegov govor je dal nekaterim res primeren pouk, ne bo pa komentiran v inozemskem tisku, ker je odjeknil samo v nedozidani zgradbi samskega doma.

Če ima katera kak bolj nobel gvant in elegantnega spremljevalca, naj pride ponuditi stroj v našo fabriko. Če drugega uspeha ne bo, ji bodo servirali črno kavo — po angleško. Za kelnerce pa bodo gospe iz računovodstva.

Sestra v ambulanti se tudi pritožuje, da je število bolnikov padlo pod normalo. Edino tolažbo vidi v tem, da se je sorazmerno dvignilo število porodnic.

One, ki so si ogledale velescejem v Zagrebu, so vidle, kot največjo razstavljenost zanimivost Nylonce po 900 din par. Jaz bi jih bila tako potrebna, ker imam pet parov že popravljenih in samo tri pare še popolnoma cele, pa nisem bila na velescejem.

Za konec še apel na naše hauptmane. Želja abonentov, ki večerjajo v menzi je, da se vsak hauptman žrtvuje za mesec dni in večerja v menzi. Na ta način bodo verjetno servirali abonentom tudi pri večerji oni boljši jedilni pribor. Če ga pa iz kakšnega drugega razloga ne dajo na svetlo, naj to objavijo.

S tem se poslavljam ter vas in Pepeta pozdravljam
Špelca

JARŠKIM FUZBALERJEM

(Prosto po partizanski)

Kdo pa so ti mladi fantje
k'se t'ko klavrno drže
kdo pa so ti mladi fantje
k'jim teko po lic' solze.

To so jarški fuzbalerji,
ki umrl jim je klub.
To so jarški fuzbalerji,
ki jih spravlja to v obup.

Pepi Gol

Odgovorni urednik: Lojze Batič
Tisk Triglavске tiskarne v Ljubljani